

den maa gøres grundig og paa en saadan Maade, at det bliver til Betyggelse og Gavn for Landbruget i Almindelighed.

Dermed skal jeg anbefale dette Lovforslag. Jeg vil haabe, at der kan komme noget ud af det, men jeg vil ogsaa haabe, at man vil have et aabent Øje for, at det ikke er en almindelig Revision af Husdyrloven.

Rasmus Hansen: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), at naar jeg har omtalt det Spørgsmaal, som han drog frem ved Finanslovens første Behandling, var det foranlediget ved en Udtalelse af det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen), der betegnede Hestehandelen i Jylland som Humbug. Jeg mente ikke, at det var rigtigt, at det blev udtalt, og jeg har en Følelse af, hvorfra det ærede Medlem fra Skanderborg har hentet og kunde fremsætte og bruge netop dette Udtryk. Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Give, at jeg aldrig har sagt, at han har nævnt Navne, og jeg har heller ikke givet disse Mænd Attest. Jeg har blot fremsat, hvad min Tro og Antagelse angaaende disse Mænd var, og jeg har ikke det mindste imod, men finder det endog rigtigt, at der foretages en Undersøgelse. Jeg ønsker, at denne maa blive saa god som mulig, for er der sket Misbrug, er det selvfølgelig rigtigt, at de paadømmes. Men det er min Tro, at ingen af disse Mænd har misbrugt sin Stilling til egen Fordel.

Formanden: Jeg vil henstille, at man indstiller disse personlige Bemærkninger, navnlig for saa vidt det drejer sig om Personer udenfor Rigsdagen, for man kan længe nok sige, at man ikke har nævnt Navne; enhver i denne Sal ved dog, hvem det er, Talen er om.

N. C. Jensen: Jeg skal ikke fortsætte i dette Spor, men jeg kunde ikke opfatte det ærede Medlems Udtalelser anderledes end som rettede mod mine Bemærkninger, der jo dog vare kemisk rene for ethvert Angreb. Det ærede Medlem benyttede dem til at give de paagældende Mænd en Forholdsattest, og det er det, jeg synes, der var saa overordentlig liden Grund til.

Lindø: Jeg kan efter den udførlige Forhandling, der har fundet Sted, indskrænke mig til faa Bemærkninger, saa meget mere som jeg i det væsentlige kan

slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Nakskov (L. Reventlow) sagde. Efter de Udtalelser, jeg fremsatte ved Finanslovens første Behandling, er det givet, at jeg intet kan have at indvende mod de Nedsættelser, der her foreslaas.

Den ærede Minister udtalte, at han frygtede for, at Tinget her vilde blive forbløffet, hvis de øvrige Ministerier havde fremsat lignende Forslag, og at der ikke ved Finanslovens første Behandling blev udtalt noget her i Tinget om, at man ønskede disse Nedsættelser paa Landbrugsbevillinger sat i Forbindelse med Nedsættelser paa andre Ministeriers Budgetter. Men dette passer ikke. Navnlig Landbrugets Repræsentanter vilde ikke blive forbløffede, men tværtimod meget glade, om man allerede nu ogsaa kunde have haft Forslag fremme om Nedsættelser paa andre Budgetter. Det vilde, som udtalt af det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen), have lettet dette Forslags Gang gennem Rigsdagen. Og hvad mine Udtalelser ved Finanslovens første Behandling angaar, da vare de særlig henvendte til den Kommission, som var nedsat for at søge gennemført Besparelser paa Finansloven, og jeg udtalte da, at det maatte være vor Opgave at paavise, hvor der kunde spares og nedsættes paa vore Omraader, i det Haab, at der ogsaa fra andre Erhvervs Side vilde lyde lignende Udtalelser. Det vilde lette os Gennemførelsen af Besparelser paa alle Konti. Jeg beklager, at noget saadant ikke er sket uden fra Landbrugets Side, og da Kommissionen endnu ikke er fremkommen med nogen Betænkning, hvorfra det kan ses, hvilke Nedsættelser der vil kunne ske paa andre Omraader, saa forstaar jeg, at der fra mange Landmænds Side kan næres Betænkneligheder ved de Nedsættelser, der her foreslaas. Jeg for mit personlige Vedkommende kunde ogsaa ønske, at man samtidig kunde komme til Nedsættelser paa andre Konti, men naar den højtærede Minister har nedsat et Udvalg af Landbrugets ledende Mænd, og de ere komne til den Erkendelse, at Landbruget kan taale disse Nedsættelser, finder jeg, det er korrektest for Landbrugets Mænd at sige: Godt, saa gaa vi med dertil.

Der siges saa fra anden Side, at naar Landbruget gaar med til disse Nedsættelser, have vi ingen Sikkerhed for, at vi faa Nedsættelser paa andre Omraader. Det kan være meget rigtigt, men jeg tror, at Landbruget staar anderledes stærkt, naar det paa sit Omraade gaar foran og viser,